

[Grønning.]

ved dette Krav. Derfor synes jeg, det er af temmelig stor Interesse at faa at vide, om det ærede Medlem staar bag ved dette Krav, eller han gaar imod det.

Clausager: Saa vidt jeg hørte, udtalte det ærede Medlem Hr. Aage Fogh, at han ikke vilde strides med Vinstres Folk, og han vilde ikke angribe dem, men hvis det er hans Mening, maa jeg sige, at Naturen gaar over Optugtelsen, for han har fundet Anledning til at nævne mit Navn i to Taler, han har holdt fra denne Talerstol, saa det kan vel være ret rimeligt, at jeg siger et Par Ord, saa meget mere som der er sket noget ret betydningsfuldt, siden det ærede Medlem og jeg vekslede Ord om den Sag.

Det er berørt her i Aften, men jeg vil gerne kort sige, inden jeg kommer nærmere ind paa det, at de Forslag, vi behandler her i Aften, som har til Hensigt at bøde noget paa Landbrugets vanskelige Forhold, vel nok kan betegnes, uden at man derigennem fornærmer den højtærede Minister, som har stillet Forslaget, som Lapperi — det gælder da Smørforslaget —, for de bringer jo ikke noget virkelig væsentligt. Det kan maaske hjælpe en lille Smule, men jeg har for øvrigt min forfærdelig store Ængstelse ved det, for jeg kunde godt tænke mig, at det betød mindre Smørforbrug herhjemme og mere Udførsel til det engelske Marked og Prisfald dèr. Men dem om det, som tør tage Ansvaret for det.

Det er imidlertid kun Lapperier; det bringer ikke nogen væsentlig Forandring i det fortvivlede Forhold, vi er inde i paa sjette—syvende Aar under denne Regerings Styrelse, det Forhold nemlig, at der er den mest skærende Modsætning mellem Erhvervsgrupper her i Landet. Nogle har det uhyre godt, tjener meget og giver store Udbytter, andre har det forfærdelig trangt og svært, ja, saa svært, at mange af dette Erhvervs Udøvere staar over for en Katastrofe. Der er en saadan Forskel i Indtjeningsmuligheder og i Indtjening og i Forrentningsevne i Erhvervene, at det er rent ud sagt forfærdeligt at se paa. Og dette her udjævner, siger jeg igen, ikke i synderlig Grad den uhyggelige Ulighed, der er i erhvervsøkonomisk Henseende.

Det skal erkendes, at det er ogsaa vanskeligt, thi Hovedaarsagen er den forringede Eksportafsætning til Udlandet og og desuden de forholdsvis smaa Priser paa mange af Varerne i alt Fald. Endvidere er dette Erhverv, Landbruget, specielt saadan stillet herhjemme, at det maa bøje sig for

det hjemlige Prisniveau, at det maa bøje sig for de stærkt forøgede og stigende Skatter, ikke blot de faste Ejendomsskatter, som hviler saa uendeligt urimeligt paa Landbruget, men ogsaa andre Skatter. Det maa bøje sig for det Prisniveau, vi har herhjemme og Følgerne af Vareknapheden, Afspærringen og Prisstigningen paa mange af de Varer, det skal bruge. Det maa bøje sig for de Lønforhold, vi har.

Der gøres i dette Aar — og vi vil se det til Sommer — stærke Anstrengelser for at føre den i Byerne stedfundne Lønstigning ud i Landbruget, til Trods for at de fleste er enige om, at Landbruget ikke godt kan bære ret meget mere, ja, knap nok det, vi har at bære, beklageligvis, da Landmændene gerne vil give deres Folk en Løn, der harmonerer med Lønnen andre Steder, hvis blot Kaarene var nogenlunde lige i Henseende til Indtjeningsmuligheder.

Dette, at man maa bøje sig for Skatterne, for Prisniveauet og for Lønforholdene, gør, at det danske Landbrugs Produktionsomkostninger bliver saa store, at man ikke kan faa Rentabilitet i Afsætningen til Udlandet og for visse Varers Vedkommende end ikke Rentabilitet i Afsætningen herhjemme.

Nu er det, man gør Forsøg paa at hjælpe; og det er egentlig al Ære værd, men det er for lidt, det hjælper for lidt. Jeg vil sige, at en Regering, der føler Alvoren i Situationen, vilde sætte sine Kræfter ind paa at rette paa denne Ulighed i Erhvervsforholdene. Den vilde gøre sig alle mulige Anstrengelser for det. Men gør man det? Nej, tværtimod, snarere det modsatte. Det er det forfærdelige ved det, at Regeringen har ikke været lydhør for Kravet om at hidføre saa stor Afsætning udadtil for Landbruget som muligt. Nej, den har set meget mere paa den hjemlige Industris Arbejde og paa at beskytte det ved at mindske Importen, hvad der har haft en Mindskelse af Eksporten til Følge.

Jeg anklager denne Regering for, at den har været for kold og for ligegyldig over for den utrolige Erhvervsulighed, der er til Stede, og for, at den har ikke haft Øje for at lette Produktionsomkostningerne for det vanskeligt stillede Erhverv. Vi har aldrig haft en Regering, der har behandlet Erhvervene saa ulige som denne Regering, aldrig nogen Sinde. Men det er ogsaa vanskeligt, det skal jeg indrømme, Ret skal være Ret; dèr kunde alle Kræfter være nødvendige.

Men nu har vi en Mand i vor Midte, som har set det Middel, som, hvis det var brugt i rette Tid, havde ordnet det hele. Det ærede